



פרשת בהעלותך

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

א. איסוף השלו, אכילתו ועונשו

א. תנופת הלוויים

ד. דיבור אהרן ומרים במשה ועונש מרים

ה. ציווי טהרת הלוויים

ה. דברי משה בעת הנסיעה והחנה

ו. ציווי הדלקת המנורה

ו. ציווי אסיפת 70 זקנים

י. פסח במדבר ופסח שני

מ. התנבאות אלדד ומידד

מ. ציווי עשיית הצוצרות כסף

נ. התאוות האספסוף לבשר וירקות

ע. עניין המתאוננים בתבערה

ש. נסיעת וחנית בני"ע"פ הענן

ש. סדר נסיעת בני"ע במדבר

שאלה לשולחן השבת

"ויצעק משה אל ד' לאמר קל נא

רפא נא לה"

כתוב בגמרא (ברכות כד:):

'המשמיע קולו בתפלתו הרי זה

מקטני אמנה, המגביה קולו

בתפלתו הרי זה מגביאי השקר, וכן

פסק הרמב"ם (אהבה פ"ה ה"ט)

שאין להגביה קולו בתפילה.

ויש לבאר אם כן, הכיצד צעק משה

בתפלתו על רפואת מרים והרי אין

נכון להגביה את הקול בשעת

התפילה?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת.

ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת

(בצרוף מקורות, אם ישנם)

ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"אלדד ומידד מתנבאים במחנה" - "שהיו מתנבאים משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ" (רש"י) רמז נאה לכך מצינו על פי הגמרא (מגילה יח.) המפורסמת: "מילה בסלע שתיקה בתרי". "מילה בסלע", אם משה רבינו היה מדבר לסלע ולא מכהו, אזי "שתיקה בתרי" - אלדד ומידד היו שותקים מנבואתם שהרי משה היה מכניס לארץ. (הגר"א)



"זיהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם... ויקרבו לפני משה ולפני אהרן"

יש לבאר מדוע קרבו אל משה ואל אהרן דווקא ביחד, וכי לא היה מספיק לגשת בעניין זה למשה לבדו? כתב הסמ"ג, שאותו היום היה ערב פסח שחל בשבת והיה זה היום השביעי לטומאתם. ומן הסתם היה אפשר להזות עליהם ויטהרו לערב, אלא שגזר משה על ההזאה בשבת משום שבות, ולכן באו אליו בטרוניה: שיבטל את גזירתו שהיא דרבנן מפני הקרבת הפסח שהיא דאורייתא. אולם כתוב בגמרא (ע"ז לו.): 'אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמניין, ו'במניין' הכוונה למניין שנות הדיינים (מפרשים). אהרן היה גדול ממשה במניין ואילו משה היה גדול מאהרן בחכמה, ולכן הטמאים קרבו לפני משה ולפני אהרן כשהיו יחד כדי שיוכלו לבטל את גזירתו של משה. (חתם סופר)



"והעם לא נסע עד האסף מרים"

הגמרא במסכת תענית (כא: מביאה, שכל זמן שאהל מועד היה נטוי במדבר, אמרה התורה 'זישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכו'. אך כשנגללו הפרוכת לקראת הנסיעה, הותרו זבין ומצורעין להיכנס לשם. כמו כן, הגמרא במסכת מנחות (צה) מביאה בשם ר' אליעזר, שמצורעין אינם משתלחים מחוץ למחנה בשעת סילוק המסעות. אם כן, מדוע חיכו בני"ע למרים, הרי יכלו להתחיל בנסיעה ואז היתה יכולה לחזור אל המחנה? ויש לומר: א. כאן היה ציווי מיוחד מאת הקב"ה: "הלא תיכלם שבעת ימים", ומפורש שחל עליה דין מיוחד של בדידות לשבוע, אפילו אם ייסעו בני ישראל. ב. אמנם יכולים מצורעים להיכנס, אך תהליך טהרתם לוקח שבעה ימים שבהם יש צורך במשכן העומד על תילו, ולכן החלו מיד בטהרתה כדי שתוכל לחזור למחנה כמה שיותר מהר בתור טהורה. ג. הייתה צריכה כפרה וזו מתקיימת רק על ידי הסגר מחוץ למחנה. ד. כשנסעו המחנות, לא היה את הלאו האוסר על טמאים מלהיכנס למחנה, אך למצורע ישנו דין נוסף של: "בדד ישב", ומה שנאמר במשנה שהותרו מצורעים להיכנס, היינו אחר שכבר החל תהליך טהרתו (ימי סיפורו). ה. במקרה שיש מסע אזי מותר למצורע להיכנס, אך אם יש חנייה לא נוסעים בשביל להתיר כניסה למצורע. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א ל"שאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

למען תספר בשבוע הספר!



ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון: 052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'בייז'.

אתר: • הכשרה • סיפור • זית • למידה • הכשרה • סיפור • זית • אתר: • הכשרה • סיפור • זית • למידה • הכשרה • סיפור • זית • אתר: • הכשרה • סיפור • זית • למידה • הכשרה • סיפור • זית

